

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění.

- Komise neposkytla dostatečné důvody, které by žalobcům umožnily pochopit východiska, na základě kterých Komise vydala rozhodnutí. Z rozhodnutí není jasné, (i) na základě jakých důvodů Komise uvedla, že předchozí režim byl převzat do současného režimu a (ii) na základě jakého důvodu převzetí jednoho režimu druhým režimem vylučuje potřebu posouzení původního režimu ohledně dodržování pravidel státní podpory. V obou případech se jednalo o klíčová zjištění, která vedla Komisi k přijetí rozhodnutí. Žalobci proto byli zbaveni základního práva na rozhodnutí, které jim umožní pochopit, jak a proč Komise dospěl k závěrům uvedeným v tomto rozhodnutí.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z údajného zneužití pravomoci a porušení Listiny základních práv EU.

- Komise má podle čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie povinnost zabývat se nestranně a spravedlivě zájmy žalobců podle rozhodnutí. Komise tuto povinnost porušila tím, že vyzdvihla zájmy Komise a Španělska nad zájmy žalobců.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z údajného porušení zásady proporcionality.

- Komise nezohlednila zájmy žalobců tím, že neposkytla nezávislé posouzení předchozího režimu, a tudíž porušila zásadu proporcionality.

(¹) OJ 2017 C 442, p. 1

Žaloba podaná dne 11. dubna 2018 – PV v. Komise

(Věc T-224/18)

(2018/C 221/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: PV (zástupce: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou,

a v důsledku toho nařídil:

- na základě zásady spojitosti a článku 68 konsolidovaného jednacího řádu Tribunálu EU ze dne 4. března 2015 spojil tuto věc s probíhající věcí T-786/16,
- považoval psychické obtěžování za prokázané a potvrdil používání nepravdivých tvrzení, z čehož by plynulo, že takové protiprávní jednání nemůže být unijním právním řádem tolerováno,
- zrušil řízení CMS 17/025 ve všech jeho ohledech a zrušil rozhodnutí, na němž je založena stížnost R/8/18,

- zrušit rozhodnutí o „vynulování“ platu žalobce od 1. října 2017,
- zrušil rozhodnutí nutící žalobce k účasti na hodnocení za rok 2016, jakož i zamítnutí stížnosti R/502/17 ze dne 16. března 2018 z důvodu psychického obtěžování a pracovní neschopnosti,
- zrušil rozhodnutí nutící žalobce k účasti na hodnocení za rok 2017 z důvodu psychického obtěžování a zrušil rozhodnutí, s ohledem na nějž byla podána stížnost R/121/18,
- zrušil rozhodnutí, kterým byl žalobce přeřazen na GR SCIC při porušení povinnosti nejzákladnější péče, jakož i zamítnutí stížnosti R/413/17 ze dne 15. ledna 2018,
- zrušil rozhodnutí PMO (paní [X]) ze dne 12. září 2017, kterým bylo rozhodnuto o započtení oznámení o dluhu ABAC 324170991 ze dne 20. července 2017 ve výši 42 704,74 eur oproti platům žalobce nevyplaceným za období od 1. srpna 2016 do 30. září 2017, jakož i zamítnutí stížnosti R/482/17 ze dne 9. března 2018,

a přiznal následující náhradu škody na základě článku 340 SFEU:

- uložil náhradu nemajetkové újmy plynoucí z výše uvedených napadených rozhodnutí ve výši 98 000 eur,
- ohledně majetkové újmy přiznal:
 - částku 23 190,44 eur za nevyplacené platy za období od 1. října 2017 do 30. dubna 2018, pokud Tribunál shledá, že žalobce má nárok na celou výši platů, nebo
 - částku 7 612,87 eur za nevyplacené platy za období od 1. října 2017 do 30. dubna 2018, pokud Tribunál shledá, že žalobce má nárok pouze na rozdíl mezi svým platem u Komise a mzdou, která mu byla vyplácena v soukromém sektoru,
- a přiznal tak celkovou náhradu škody ve výši 121 990,44 eur, nebo 105 612,87 eur, kterou je nutno navýšit o úroky z prodlení počítané až do okamžiku úplného zaplacení,

a každopádně:

- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článků 1, 3 a 4 a čl. 31 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jakož i čl. 1e bodu 2 a článku 12a služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), které zakazují psychické obtěžování.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článků 21a, 22c a 23 služebního řádu, z jejichž ustanovení plane zákaz protiprávního jednání, zejména tím, že žalobce byl nucen účastnit se hodnocení za rok 2016, přestože v důsledku pracovní neschopnosti a svého odvolání k 1. srpnu 2016 nevykonával žádnou práci.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 41 Listiny a článku 11a služebního řádu, týkajících se přímých střetů zájmu.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení povinnost péče a zásady poskytnutí pomoci, k nimž došlo rozhodnutím o přeražení žalobce ke GR SCIC.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady námítky nesplnění povinnosti a zásady legality.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení čl. 9 bodu 3 přílohy IX služebního řádu a právní zásady „*non bis in idem*“, kterými je stíženo disciplinární řízení CMS 17/025 zahájené vůči žalobci.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení čl. 41 odst. 1 Listiny, a konkrétněji přiměřených lhůt pro výše uvedené disciplinární řízení.

Žaloba podaná dne 1. dubna 2018 – Manéa v. CdT

(Věc T-225/18)

(2018/C 221/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Camelia Manéa (Echternach, Lucembursko) (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)

Žalované: Překladačské středisko pro instituce Evropské unie (CdT)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 29. května 2017 ředitelky Překladačského střediska pro instituce Evropské unie neprodloužit s účinností od 12. listopadu 2015 pracovní smlouvu na dobu určitou žalobkyně v postavení dočasného zaměstnance, jejíž platnost tedy skutečně uplynula dne 31. ledna 2016;
- nařídil, aby byla žalobkyně zařazena zpět na své pracovní místo dočasné zaměstnankyně v překladačském středisku s účinností od 1. ledna 2019, nebo pokud to není možné, aby žalovanému uložil povinnost zaplatit jí jako náhradu materiální škody a morální újmy, které jí byly způsobeny ztrátou zaměstnání na dobu neurčitou, částku ve výši pracovní odměny, která by jí byla vyplácena, kdyby ještě zůstala ve službě překladačského střediska po dobu čtyř let, případně sníženou o odměny nebo příspěvky, na které by jinak mohla mít nárok, a zaplatit příslušné příspěvky do důchodového systému Společenství;
- uložil překladačskému středisku zaplatit jí jako náhradu materiální škody a morální újmy, které jí byl způsobeny rozhodnutím ze dne 12. listopadu 2015, částku ve výši 11 136 eur z titulu morální újmy, částku ve výši 12 000 eur z titulu ztráty pracovní odměny a částku 9 674 EUR z titulu nákladů na poradenství;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést žalobkyni do právní situace, která existovala před přijetím aktu vzatého zpět, z nesprávných skutkových zjištění, ze zjevně nesprávných posouzení nebo z nedostatečného odůvodnění, z nepřihlednutí k zájmu služby, jelikož nové rozhodnutí o neobnovení pracovní smlouvy žalobkyně dne 31. ledna 2016 bylo založeno na skutečnostech, které na rozdíl od jejího názoru neexistovaly v době, kdy vyvstala otázka obnovení její pracovní smlouvy v listopadu roku 2015.